

укр. поета, О. Олеся. Він не мав на меті подати повний критичний нарис поезії Олеся, вичерпати весь зміст його творчості. Завдання д. Білосенка далеко скромніше: вказати лишень головніші мотиви поезії. В результаті цього аналізу він каже, що „в особі Олеся укр. поезія придбала велику поетичну силу“.

С. Єфремов — Муза гніву та зневіря (Рада, 1909, чч. 282 і 284). Це критична характеристика поезії тогож д. Олеся. Д. Єфремов поставив своєю цілю дати перегляд надбання молодого поета, зважити зміст і форму і тим самим хоч почасти знайти освітлення душі поетової, його думок, його творчості і простежити за розвитком його таланту, щоб на підставі цього означити, який саме скарб придбало в особі д. Олеся наше письменство. В творчості Олеся бачить д. Єфремов три періоди, котрі ми назвемо передреволюційним (1903—1905), революційним (1906—1907) і пореволюційним. В першому періоді Олесь — се поет любови, поет особистих переживань, зраненого серця, поет чистої лірики. Але надходить буря і поет йде на службу часу — поезія його стає поезією гніву. Та ось буря прошуміла і знов стало, як і було. Зневіра опановує поета і виливаєть ся в його творах. Статя вийшла також окремою відбиткою.

С. Єфремов — Гнучка чесність (Рада, чч. 59 і 60). В своїм фелетоні дас д. Єфремов критичний розгляд етичних проблемів в драмах Винниченка „Щаблі життя“ і „Memento“. До розглядів, які проводить Винниченко в сих драмах, ставить ся д. Єфремов цілком негативно. Статя вийшла і в окремім виданню.

О. Грушевський — Українські поети в новім перекладі (Л.-Н. Вістник, 1909, V, ст. 292—298). Се основний розбір „славновісної“ (в лапках) збірки рос. поета Ів. Рукавишнікова „Молодая Украина“ (Спб. 1909). Складений без жадної системи, збірник сей не може дати скільки небудь повної характеристики сьогочасної укр. поезії, крім того й самі переклади дуже далекі від оригіналів і перекладчик майже завше відступає від гервотворів або неможливо перероблює їх на декадентський штаб.

Василько — „Молодая Украина (замість рецензії). (Рада, 1909, ч. 8). Фелетон в приводу тихже перекладів Ів. Рукавишнікова з українських поетів. Автор виказує хиби перекладів.

О. Луцький — Літературні новини (Буковина, 1909, ч. 61 і 75); Літературні замітки (ib. ч. 68). Фелетони присвячені оглядови останньої збірки поезій Богдана Лепкого, Поезие розрадо одинока (Львів 1908), П. Карманського по морю тьми (1909) і Ф. Коковського Настрої (1909).